

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Kenmerk bezwaar: W2024004 / BZ240624

Advies van de bezwaaradviescommissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (hierna: commissie)

met betrekking tot het bezwaarschrift van 24 juni 2024 van

██████████, namens deze de heer ██████████ (hierna: bezwaarde),

tegen het besluit van de Griffier van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, namens de Tweede Kamer (hierna: verweerder) van 15 mei 2024, dat is genomen op het Woo-verzoek van 6 februari 2024. Met het Woo-verzoek is verzocht om bezwaarde informatie te doen toekomen over (de communicatie over) de neveninkomsten van (voormalig) Tweede Kamerleden, de heer S.W. Sjoerdsma, mevrouw A.J.M. Laan-Geselschap en de heer P.H. Omtzigt, over de periode van 1 januari 2019 tot en met 6 februari 2024, meer specifiek met betrekking tot de opgave en de hoogte van neveninkomsten van deze drie (voormalig) Tweede Kamerleden in relatie tot de (eventuele) vermindering van de schadeloosstelling over de aangegeven jaren. Dit betreft 2019 en 2020 voor de heer Sjoerdsma en 2021 voor mevrouw Laan-Geselschap en de heer Omtzigt.

Samenstelling commissie:

Voorzitter: De heer C.N. van der Sluis
Lid: Mevrouw R.C.J.M. Balvers
Lid: De heer J.L.E. Laudy
Secretaris: de heer V. Stavleu

Er heeft op 9 september 2024 een hoorzitting voor de commissie plaatsgevonden, waarbij namens bezwaarde de heer ██████████ en namens verweerder de heer ██████████ en mevrouw ██████████ aanwezig waren.

I. Bestreden besluit

Met het bestreden besluit zijn 120 documenten gedeeltelijk openbaar gemaakt en 20 documenten in het geheel niet openbaar gemaakt. Daaraan voorafgaand is aan de betrokken (voormalig) Kamerleden om een zienswijze gevraagd ten aanzien van de voorgenomen openbaarmaking. Zij hebben allen aangegeven daartegen geen bedenkingen te hebben.

In de inventarislijst heeft verweerder per document aangegeven wat de aard is van het document, de datum of dagtekening van het document, of daarvan de (gedeeltelijke) openbaarmaking plaatsvindt en welke weigeringsgrond eventueel van toepassing is.

II. Bezwaarschrift

In het bezwaarschrift brengt bezwaarde de volgende gronden van bezwaar naar voren:

- A. De zoekslag is onvolledig geweest;

- B. Het besluit om twaalf documenten in hun geheel niet openbaar te maken, op grond van de uitzonderingsgrond die ziet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikel 5.1, eerste lid, sub e Woo), geeft blijk van een onjuiste toepassing van die uitzonderingsgrond, dan wel, deze toepassing is onvoldoende gemotiveerd;
- C. Het besluit om tien (deels andere) documenten in hun geheel niet openbaar te maken op grond van de uitzonderingsgrond van artikel 5.4a, eerste lid, Woo, geeft blijk van een onjuiste toepassing van dat wetsartikel.

Bezwaarde verzoekt verweerder om het bestreden besluit te herroepen en een beslissing op bezwaar te nemen, met de strekking dat (a) een nieuwe zoekslag wordt verricht om de nog ontbrekende documenten boven water te krijgen en alsnog openbaar te maken, (b) de documenten 10, 11, 11a, 11a-l, 13, 14a, 15, 16, 16a, 17, 18, 41a, 42a, 43, 63a, 63b, 63c, 70b, 70c en 88a alsnog volledig openbaar worden gemaakt, desnoods, subsidiair, enkel met het weglakken van het wettelijk gezien hoogstnoodzakelijke, zoals BSN nummers.

III. Verweerschrift

Naar aanleiding van het bezwaarschrift, heeft verweerder de documenten die het betreft in ongelakte vorm onder geheimhouding met de commissie gedeeld. Hiertoe heeft de commissie een geheimhoudingsbesluit genomen.

Met het verweerschrift heeft verweerder 15 aanvullende documenten, die bij de zoekslag naar aanleiding van het bezwaarschrift naar voren kwamen, als geheime documenten aan de commissie voorgelegd, waartoe de commissie een aanvullend geheimhoudingsbesluit heeft genomen.

Toelichting op de taak van de Griffier op grond van de Wet schadeloosstelling

Alvorens inhoudelijk op de bezwaargronden in te gaan, geeft verweerder in het verweerschrift een toelichting op de taak van de Griffier in het licht van de Wet schadeloosstelling. Het enkele feit dat een document feitelijk bij de Griffier berust, maakt niet dat dit document met een Woo-verzoek kan worden opgevraagd. Verweerder merkt op dat de Griffier met de uitvoering van diens rol en taak geen inzicht krijgt in (de omvang van) de neveninkomsten van Kamerleden. Die informatie zenden Kamerleden rechtstreeks aan de Belastingdienst, zonder tussenkomst van de Griffier. Als dergelijke informatie toch aanwezig is in de organisatie van de Griffier, valt die niet (per definitie) binnen de reikwijdte van de Woo. De informatie houdt naar zijn aard geen verband met de publieke taak van de Griffier, omdat het niet diens (wettelijke) taak is, maar die van de Belastingdienst, om het eventueel terug te vorderen of te verrekenen bedrag vast te stellen op basis van de informatie die Kamerleden aan de Belastingdienst verstrekken.

Verweerder voert in het verweerschrift van 29 augustus 2024 per grond van het bezwaar verder het volgende aan.

A. Onvolledige zoekslag

Allereerst licht verweerder toe hoe de zoekslag voorafgaand aan het bestreden besluit is verricht. Verweerder heeft in het bezwaarschrift aanleiding gezien om nogmaals een zoekslag te verrichten. Die zoekslag is in eerste instantie beperkt tot de Stafdienst HR, waarbij aan het diensthoofd HR en de

medewerkers die betrokken zijn bij de uitvoering van de Wet schadeloosstelling is gevraagd na te gaan of zij beschikken over documenten die worden genoemd in document 32 bij het bestreden besluit. Verder zag verweerder geen aanleiding om opnieuw een zoekslag te verrichten bij Griffie Plenaire/Bureau Wetgeving en het Woo-loket.

Bij de zoekslag in de bezwaarfase heeft verweerder breed gezocht naar informatie die nog op enigerlei wijze verband zou kunnen houden met het onderwerp van het Woo-verzoek, waaronder naar de documenten waar in document 32 bij het bestreden besluit naar wordt verwezen, te weten het bewijs van overschrijving van 27 december 2021 en correspondentie met de Belastingdienst en de heer Omtzigt. Verweerder licht verder toe hoe concreet de zoekslag is verricht en welke zoektermen precies zijn gebruikt.

Bij de Stafdienst Financieel Economische Zaken (FEZ) is het in document 32 genoemde overschrijvingsbewijs van 27 december 2021 opgevraagd, waarna dit is ontvangen. Het betreft een bewijs van overschrijving van de heer Omtzigt aan de Tweede Kamer, voor het verrekenen van zijn neveninkomsten.

Verder zijn naar aanleiding van de zoekslag in bezwaar 15 documenten aangetroffen. Verweerder neemt daaromtrent het standpunt in dat 14 documenten daarvan niet binnen de reikwijdte van het Woo-verzoek vallen. Slechts één van de documenten, te weten een e-mail van 4 januari 2022, heeft specifiek betrekking op één van de Kamerleden zoals genoemd in het Woo-verzoek. Desondanks heeft verweerder alle 15 aangetroffen documenten met de commissie gedeeld, ter beoordeling.

Verweerder geeft aan bij de beslissing op bezwaar zowel het overschrijvingsbewijs van 27 december 2021 als de e-mail van 4 januari 2022 alsnog openbaar te maken.

B. Ten aanzien van het besluit om twaalf documenten in het geheel niet openbaar te maken

Verweerder stelt dat terecht is besloten tot het geheel niet openbaar maken van de genoemde documenten. In het verweerschrift wordt specifiek per soort documenten toegelicht wat de redenen daarvan zijn.

Ten aanzien van de salarisstroken en -specificaties merkt verweerder op dat die (vrijwel) gelijk zijn aan die zoals ambtenaren die ontvangen. Het bevat privacygevoelige informatie, ten aanzien waarvan het belang van Kamerleden om die informatie niet openbaar te maken zwaarder weegt dan het belang bij het openbaar maken van die informatie. Die afweging maakt dat de privacygevoelige informatie niet openbaar wordt gemaakt. Verder is een deel van de bedragen op een salarisspecificatie van Kamerleden reeds openbare informatie, omdat die bedragen zijn vastgelegd in wettelijke bepalingen. Ook die informatie behoeft daarom niet openbaar gemaakt te worden. Tijdens de hoorzitting heeft verweerder op dit punt nog uitvoeriger toelichting gegeven.

Voor wat betreft de ingevulde formulieren voor de Belastingdienst merkt verweerder op dat het een opgave betreft als bedoeld in artikel 4 Wet schadeloosstelling. Die formulieren worden door Kamerleden ingevuld en rechtstreeks toegezonden aan de Belastingdienst en behoren daarmee niet bij de Griffier te berusten. Indien die formulieren feitelijk toch onder de Griffier berusten, dan heeft te gelden dat die niet binnen de reikwijdte van de Woo, waaronder artikel 5.4a, vallen. Het behoort voorts niet tot de publieke taak van de Griffier. Het feit dat de formulieren in het kader van de

zienswijzeprocedure van het Woo-verzoek onder de Griffier zijn komen te berusten, doet aan het voorgaande niet af, aldus verweerder.

Gelet op de inhoud van het verweerschrift en ook hetgeen tijdens de hoorzitting door verweerder naar voren is gebracht, resteert na het weglakken van de informatie in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer geen informatie en zal met de openbaarmaking van het resterende deel van het document geen informatie openbaar worden gemaakt. Verweerder meent dat de genoemde documenten terecht in het geheel niet openbaar gemaakt zijn.

C. Ten aanzien van artikel 5.4a Woo

Verweerder citeert in het verweerschrift uit de geconsolideerde toelichting op artikel 5.4a Woo van 22 oktober 2021. Daaruit maakt verweerder op dat daaruit niet volgt dat de wetgever uitsluitend oog heeft gehad voor de wetgevende werkzaamheden van de Kamerleden. Verweerder concludeert dat ook documenten met betrekking tot de ondersteuning van Kamerleden door diensten die niet tot het primaire proces behoren, zoals de stafdiensten HR en FEZ, onder het bereik van dit artikel vallen.

Verweerder merkt verder op dat documenten die zien op de ondersteuning van Kamerleden in hun verplichtingen op grond van de Wet schadeloosstelling op grond van artikel 5.4a Woo zodoende niet openbaar gemaakt behoren te worden en licht dit per document toe.

Verder volgt verweerder bezwaarde niet de stelling dat artikel 5.4a Woo niet langer van toepassing is als het Kamerlid niet langer Kamerlid is, ten aanzien van documenten die zien op de periode dat diegene Kamerlid was. Informatie die is ontstaan na afloop van het Kamerlidmaatschap en die ziet op de afwikkeling van de schadeloosstelling, met betrekking tot de periode van het Kamerlidmaatschap, vallen volgens verweerder ook binnen de reikwijdte van artikel 5.4a Woo.

IV. Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift is gericht tegen een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Het bezwaarschrift is tijdig ingediend. De commissie acht het bezwaarschrift ontvankelijk.

V. Beoordeling van de bezwaren

Volgens artikel 7:11, eerste lid, Awb vindt op grond van het bezwaar een heroverweging van het bestreden besluit plaats. Hierover overweegt de commissie op grond van de ter beschikking staande stukken het volgende.

Ten aanzien van de zoekslag

Tijdens de hoorzitting heeft bezwaarde aangegeven op dat moment geen aanleiding te zien om ervan uit te gaan dat de zoekslag in de bezwaarfase onvoldoende is geweest. De commissie volgt dit.

Ten aanzien van de 15 in de nadere zoekslag aangetroffen documenten, volgt de commissie verweerder niet in het standpunt dat 14 daarvan redelijkerwijs kunnen worden geacht buiten de

reikwijdte van de Woo te vallen. Een beschouwing van de commissie van die documenten doet vermoeden dat daarin informatie is vervat die binnen de reikwijdte van het Woo-verzoek valt. De commissie kan dat niet vaststellen, omdat de inhoud van de documenten voor de commissie niet steeds goed te plaatsen is. Er blijkt niet ondubbelzinnig uit dat de documenten zonder twijfel buiten de reikwijdte van het Woo-verzoek vallen. Het is daarom aan verweerder om de informatie te beoordelen in het kader van het Woo-verzoek. De eventuele omstandigheid dat bepaalde van deze documenten mogelijk eerder al openbaar zouden zijn gemaakt, brengt niet mee dat de documenten daarom niet behoren te worden meegenomen in de beoordeling van het Woo-verzoek.

De commissie adviseert verweerder de aangetroffen 15 documenten bij de beslissing op bezwaar te beoordelen in het licht van het Woo-verzoek en over de openbaarmaking daarvan alsnog een besluit te nemen.

Ten aanzien van het besluit om twaalf documenten in het geheel niet openbaar te maken

De commissie is van mening dat het uitgangspunt is dat stukken in beginsel niet integraal geweigerd kunnen worden. Het is niet van belang welk belang met de openbaarmaking is gemoeid. Daarmee is het niet aan verweerder om te beoordelen of er nog belang bestaat bij eventuele resterende informatie na het weglakken van een substantieel deel van een document. Tijdens de hoorzitting heeft verweerder benadrukt dat verweerder die afweging ook niet maakt, echter dat ten aanzien van de genoemde geheel niet openbaar gemaakte documenten moet worden vastgesteld dat geen informatie resteert na het weglakken van privacygevoelige informatie. Er resteert hooguit reeds openbare informatie. De commissie merkt op dat het, gelet op artikel 4.5 lid 2 Woo, in die gevallen op de weg van verweerder ligt om duidelijk aan te geven waar de reeds openbare informatie door verzoeker kan worden gevonden. Nu verweerder dit heeft nagelaten komt het besluit voor verbetering in aanmerking of dient duidelijk te worden gemaakt welke onderdelen met welke uitzonderingsgrond geheim dienen te blijven en welke onderdelen dan elders al voor het publiek beschikbaar zijn.

De commissie kan verweerder niet volgen in het standpunt dat de informatie die onder de Griffier is komen te berusten vanwege de zienswijzeprocedure niet impliceert dat die informatie daarmee behoort te berusten onder de Griffier. Het afhandelen van een Woo-verzoek is per definitie een publieke taak die aan de Griffier is toevertrouwd. Daarmee is ook dat wat aan de Griffier is overlegd in het kader van een zienswijzeprocedure in het kader van een Woo-verzoek onderhevig aan de Woo. Het is de commissie niet gebleken dat informatie per abuis, onbedoeld, aan de Griffier is toegezonden. Het is, in het kader van de Woo-procedure, bestemd voor de Griffier. Evenzo is de commissie van mening dat de informatie die is bedoeld voor de Belastingdienst, maar door de ondersteuning van Kamerleden onder de Griffier is komen te berusten, kennelijk daarmee onderdeel is gaan uitmaken van informatie die behoort tot de wettelijke taak van de Griffier in het kader van de Wet schadeloosstelling. Het is in elk geval door de Kamerleden bewust toegezonden en aldus ook bestemd voor de Griffier. De commissie is daarom van mening dat die informatie tot de publieke taak van de Griffier is gaan behoren. De commissie adviseert verweerder daarom die informatie te betrekken in de beoordeling van het Woo-verzoek.

Verder merkt de commissie op dat, ook na het weglakken van privacygevoelige gegevens, alsnog relevante informatie resteert. Dat mogelijk uitsluitend een 'standaard' formulier resteert, doet niet af aan het uitgangspunt dat die resterende informatie voor openbaarmaking in aanmerking kan

komen. De commissie adviseert verweerder dit te betrekken in de heroverweging van het bestreden besluit.

Ten aanzien van artikel 5.4a Woo

De commissie constateert dat er over de toepassing en reikwijdte van artikel 5.4a Woo geen rechtspraak voorhanden is. De door partijen naar voren gebrachte wetsgeschiedenis en de wettekst geven het toe te passen kader.

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de bedoeling van de bepaling is het beschermen van informatie die ziet op het parlementaire proces¹, in dit geval berustend onder de Griffier. Daarmee acht de commissie het een logische toepassing dat informatie die louter ziet op de ondersteuning van Kamerleden in facilitaire en huishoudelijke aangelegenheden, oftewel andere aangelegenheden dan het (primaire) parlementaire proces, buiten de reikwijdte van artikel 5.4a Woo valt. Daarmee volgt de commissie verweerder niet in het standpunt dat de ondersteuning van Kamerleden door diensten zoals de stafdiensten HR en FEZ, ook onder het beschermingsbereik van dit artikel valt.

Op basis van het voorgaande volgt de commissie bezwaarde dat de bescherming van artikel 5.4a Woo zich uitsluitend uitstrekt tot informatie over het (primaire) parlementaire proces. Als gevolg daarvan zal de overige informatie, waaronder de formulieren ten behoeve van de Belastingdienst, moeten worden betrokken in de beoordeling van het Woo-verzoek. De commissie is daarbij van oordeel dat die informatie niet zonder meer buiten de publieke taak van de Griffier kan worden begrepen. Er is door ambtenaren daadwerkelijk ondersteuning geboden aan Kamerleden, waarmee de commissie het navolgbaar acht dat die ondersteuning daarmee op grond van artikel 2.2 Woo onder de publieke taak van de Griffier moet worden begrepen. Daarmee gaat de commissie uit van een ruimere opvatting dan verweerder over de publieke taak van de Griffier in deze. De commissie adviseert verweerder dit te betrekken in de heroverweging bij de beslissing op bezwaar.

Verder houdt partijen verdeeld of de bescherming van artikel 5.4a Woo zich ook uitstrekt tot oud-Kamerleden. Feit is dat de wettekst van artikel 5.4a Woo spreekt over Kamerleden, niet over oud-Kamerleden. Ook op basis van de wetsgeschiedenis is niet met zekerheid te stellen dat de bescherming van de bepaling zich ook zou uitstrekken tot oud-Kamerleden. De commissie laat zich hierover echter niet uit, nu de commissie vorenstaand reeds tot de conclusie is gekomen dat de betreffende informatie niet binnen de reikwijdte van de bescherming van artikel 5.4a Woo valt. Zodoende laat de commissie in het midden of die bescherming zich ook uitstrekt tot oud-Kamerleden.

VI. Advies

De commissie adviseert verweerder het bezwaarschrift deels gegrond te verklaren en het bestreden besluit te heroverwegen, met inachtneming van de inhoud van dit advies.

VII. Proceskosten

Proceskosten zijn door bezwaarde niet gevraagd.

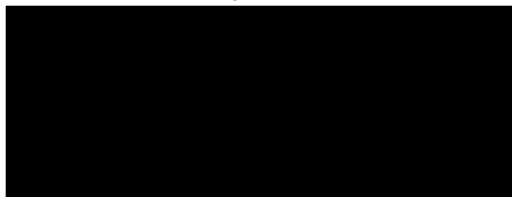
---

¹ *Kamerstukken II 2015/16, 33 328, nr. 28, amendement van de leden Segers en Oosenbrug.*

Den Haag, 30 september 2024.

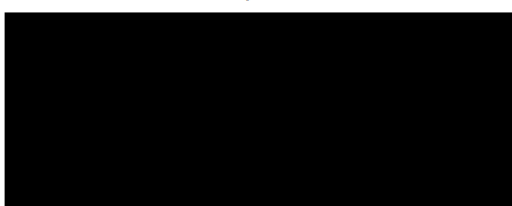
De bezwaaradviescommissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,

de voorzitter,

C.N. van der Sluis

de secretaris,

V. Stavleu